

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: استاد بنده وقتی خواستم استخدام بشم یک دوره کار آموزی گذراندم به مدت دو ماه. چون متاهل بودم خیلی تلاش در جهت موفقیت در آزمون کار آموزی می کردم. این قضیه باعث شد دو سه نفر حسادت هایشان را بروز بدهند و تنش هایی داشتیم. الان که دو سال از اون قضیه گذشته متوجه شدم که حتی همکاری جدید و اکثر همکارا از من بدشون میاد و اکثرا پشتم غیبت است چون هم دوره ای ها اکثرا پشت سرم حرف می زنند. فضای کار کثیفه همه زیر آب بقیه رو میزنن و فضای خشنی هست و اصلا دوستانه و آرامش بخش نیست. استاد من خیلی در قید نظر بقیه نیستم اما این موضوع که همه از من متنفرن به خاطر تلاشم و ریش رو صورتم اذیتم میکنه. چطور در محیط کار این افکار از خودم دور کنم. مگر من نا حق بودم که همه دشمن من هستند؟ چطور قراره سی سال از عمرم رو با چنین انسان هایی بگذرانم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: شما با محبت، مسئله را حل کنید. قرآن می فرماید: «وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعِ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ» و هرگز نیکی و بدی در جهان یکسان نیست، همیشه بدی (خلق) را به بهترین شیوه (که خیر و نیکی است پاداش ده و) دور کن تا همان کس که گویی با تو بر سر دشمنی است دوست و خویش تو گردد. موفق باشید